

РЕШЕНИЕ

№ 4669

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 07.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **640** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на Н. П. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], кв. Х. Д., [улица] чрез адв. Д. П. Д. срещу Ревизионен акт № 22220619005908-091-001/23.09.2020 г., издаден от А. Г. М. на длъжност началник на сектор – орган, възложил ревизията, и А. Б. Г. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 1848/07.12.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с която на жалбоподателката са установени допълнителни задължения за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ на еднолични търговци за данъчни периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г. в размер на 11 979,01 лева и лихви в размер на 5 194,39 лева, както и задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчен период от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. в общ размер на 7 047,46 лева и лихви в размер на 3 863,87 лева
В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на обжалвания ревизионен акт. Подробно са изложени съображения за допуснати нарушения на процедурата по издаване на ревизионния акт. Детайлно са развити аргументи за необоснованост на оспорвания акт по отношение на установените задължения по ЗДДФЛ, като неколккратно се изтъква, че ревизиращите органи са основали изводите си на негодни писмени доказателства,

които съдържат неверни данни. Изложена е и подробна обосновка за липсата на предпоставки за приложението на чл. 122 от ДОПК. Искане се отменя на ревизионния акт в обжалваната част.

В съдебно заседание жалбоподателката Н. П. М. – редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. Д., с пълномощно по делото, който моли за отмяна на атакувания акт и претендира разноски в размер на платеното адвокатско възнаграждение и в размер на платените други разноски по делото като държавна такса и представя договор за правна защита и съдействие. На 13.06.2022 г. е депозирана и писмена защита от жалбоподателката чрез нейния пълномощник адв. Д., в която отново са изложени аргументи за отмяна на обжалвания ревизионен акт и е цитирана практика на Върховния административен съд.

Ответникът директорът на ДОДОП – С. – град – редовно уведомен, представлява се от юр. Б., с пълномощно по делото, който моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, а оспореният ревизионен акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на минималния адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител за участие в съдебното производство и не ангажира становище по спора.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

От представената и приета по делото административна преписка се установява, че със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220619005908-020-001/09.09.2019 г. /л. 33/, издадена от А. Г. М. на длъжност началник на сектор, е възложено извършването на ревизия на Н. П. М., ЕГН: [ЕГН] с обхват следните видове задължения по периоди: годишен и авнос данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г. и данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г. Заповедта е връчена на 21.10.2019 г. лично на жалбоподателката, видно от разписка на л. 34.

Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22220619005908-020-002/21.01.2020 г. /л. 31/, издадена от А. Г. М. на длъжност началник на сектор, срокът за извършване на ревизията е удължен. ЗИЗВР е връчена на жалбоподателката по електронен път /л. 32/. На основание чл. 117 от ДОПК за резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220619005908-092-001/28.04.2020 г., връчен на жалбоподателката електронно на 12.05.2020 г.

В РД са описани извършените процесуални действия от органите по приходите, сред които насрещни проверки на други задължени лица и връчване на искания за представяне на документи и писмени обяснения от ревизираното лице, както и от трети лица.

В хода на ревизията е представена информация от [фирма] на магнитен носител – CD, както следва: информация за получени наложени платежи от проверяваното лице за периода на проверката; информация за получени парични преводи от проверяваното лице за периода на проверката; снимки на документи, показващи изплащането в брой на наложен платеж и парични преводи, както и заверени копия на договорености между [фирма] и ревизираното лице.

Органите по приходите посочват, че на оптичния носител CD се съдържа справка изпратени пратки, в която е посочено фирма подател: Н. П. М., подател име: Н. П. М.,

а съгласно справката предмет на доставка от страна на ревизираното лице се установява, че доставките са основно на дрехи и обувки.

Ревизиращият екип е посочил, че видно от справка за получени суми по наложени платежи и справка за получени парични преводи, на ревизираното лице са били изплатени суми, както следва: за 2014 г. в общ размер на 23 724,00 лева, за 2015 г. в общ размер на 22 007,00 лева и за 2016 г. в общ размер на 32 107,00 лева.

Проверяващите органи са приели, че с оглед на описания реализиран доход се установява, че същият е в резултат на множество продадени еднородни вещи, регулярно през ревизирания период 01.01.2014 г. – 31.12.2016 г. Освен това, са посочили, че ревизираното лице не е регистрирано като ЕТ и няма регистрация в регистър БУЛСТАТ, но дейността, която извършва, практически е дейност по занятие, която се извършва системно с цел реализиране на печалба, респективно доходът се облага по реда на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ.

Да се допълни за констатациите – какво е декларира.

С оглед на направените фактически констатации органите по приходите са посочили, че в случая са налице установени в хода на ревизията обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно данни за укрити доходи, поради което ревизионното производство следва да се извърши по предвидения в чл. 122 от ДОПК ред – ревизия при особени случаи, което означава, че органът по приходът прилага установения от съответния закон размер на данъка към определена от него /органа по приходите/ по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК основа.

След което в РД /стр. 8, 9 и 10/ са посочени обстоятелствата, които според чл. 122, ал. 2 от ДОПК следва да се вземат предвид от органите по приходите за определянето на основата за облагане с данъци.

По чл. 122, ал. 2, т. 1 от ДОПК /вид и характер на фактически осъществяваната дейност/ е посочено, че ревизираното лице е извършвало търговска дейност по занятие съгласно чл. 1 от ТЗ като търговец по смисъла на чл. 2 от ТЗ и дейността е била свързана с продажба на стоки, доставяни до крайни клиенти чрез куриерско дружество [фирма].

По чл. 122, ал. 2, т. 8 от ДОПК /брутни приходи/доходи/оборот/ органите по приходите са посочили, че съгласно получени документи от [фирма] – справка за получени суми по наложени платежи и справка за получени парични преводи, на ревизираното лице са изплатени сумите: за 2014 г. в общ размер на 23 724,00 лева, за 2015 г. в общ размер на 22 007,00 лева и за 2016 г. в общ размер на 32 107,00 лева.

Относно разходите ревизиращият екип е приел, че по години доказаните разходи във връзка с осъществяваната търговска дейност са: за 2014 г. – 660,66 лева, за 2015 г. – 314,64 лева и за 2016 г. – 77,96 лева.

С оглед на изложеното по отношение на задълженията на проверяваното лице за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ ревизиращият екип е приел в РД /на стр. 10 и 11/, че за периода 01.01.2014 г. – 31.12.2014 г. ревизираното лице е извършвало търговия със стоки, реализирало е съгласно получена справка от куриерско дружество [фирма] приходи в размер на 23 724,00 лева и е извършило разходи в размер на 660,66 лева. С оглед на това органите по приходите са определени данъчна основа в размер на 23 063,34 лева и дължим данък /15%/ в размер на 3 459,50 лева, както и лихва в размер на 1 730,14 лева. За периода 01.01.2015 г. – 31.12.2015 г. органите по приходите са приели за установено, че жалбоподателката е извършвала търговия със стоки и в резултат на извършения анализ при ревизията се установява още, че за

посочения период същата е реализирала приходи в размер на 24 863,00 лева и е извършила разходи в размер на 314,64 лева. Поради това данъчната основа е определена в размер на 24 548,36 лева, а дължимият данък /15%/ в размер на 3628, 25 лева, както и лихва в размер на 1 470,63 лева. За периода 01.01.2016 г. – 31.12.2016 г. приходните органи са посочили, че ревизираното лице е извършвало търговия със стоки и в резултат на извършения анализ при ревизията се установяват приходи в размер на 33 593,00 лева и разходи в размер на 77,96 лева, поради което данъчната основа е определена в размер на 33 515,04 лева, дължимият данък /15%/ - 5 027,26 лева и лихва – 1 500,82 лева.

Във връзка с определяне на годишната данъчна основа за облагане по ЗДФЛ приходните органи са посочили обстоятелствата по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, които следва да се вземат предвид за определянето на основата за облагане, като по чл. 122, ал. 2, т. 8 от ДОПК /брутни приходи/доходи/оборот/ изрично е взета предвид сумата в размер на 23 063,34 лева /данъчна основа за облагане на дохода като търговец/.

След изброяване на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2 от ДОПК органите по приходите са посочили, че съпоставката на притежаваните имущества и направените разходи с декларираните и/или получени доходи се извършва по години въз основа на събраните доказателствени средства и с оглед на всички факти и обстоятелства, установени за периода от обхвата на проверката или ревизията. В тази връзка в РД е посочено, че ревизираното лице е декларирало, че към 01.01.2014 г. е разполагало с 90 000,00 лева в брой, а към 31.12.2014 г. с 83 000,00 лева в брой. Ревизиращият екип, вземайки предвид, че декларираната сума не е документално доказана и не е представена информация за съхранението на такава сума, не е приел декларираната разполагаема сума в брой в размер на 90 000,00 лева към 01.01.2014 г., а е определил начално салдо в размер на 5 000 лева.

Органите по приходите са извършили съпоставка между получените/декларирани доходи и извършените разходи, обективизирана в табличен вид в РД /на стр. 15, 16 и 17/ - в таблицата при определяне на постъпленията на ревизираното лице, представляващи доходи от стопанска дейност като ЕТ, е посочена сумата от 23 063,34 лева /данъчната основа за облагане на дохода като търговец/. В резултат на съпоставянето ревизиращите органи са установили, че за 2014 г. е налице превишение на стойността на извършените разходи спрямо размера на декларираните/получени доходи и е установен недостиг в размер на 70 474,62 лева. Ревизиращият екип е приел, че за извършването на тези разходи ревизираното лице е разполагало със средства в същия размер и е определил данъчна основа за облагане с ДДФЛ по реда на чл. 122, ал. 2 и 4 от ДОПК в размер на 70 474,62 лева, дължим данък в размер на 7 047,46 лева, както и лихва в размер на 3 574,12 лева.

За останалите ревизирани периоди /01.01.2015 г. – 31.12.2015 г. и 01.01.2016 г. – 31.12.2016 г./ ревизиращият екип не е установил несъответствие на получените приходи и извършените разходи от ревизираното лице.

С молба с вх. № 59-00-1089#17/22.05.2020 г. /л. 106/ жалбоподателката е поискала удължаване на срока за възражение срещу РД, като е подала такава на 08.06.2020 г. /л. 87 и сл./.

С молба с вх. № 59-00-1089#18/08.06.2020 г. ревизираното лице е поискало спиране на ревизионното производство на основание чл. 34, ал. 1, т. 4 от ДОПК /л. 103/. Във връзка с тази молба е издадена Заповед № Р-22220619005908-023-001/12.06.2020 г. от А. Г. М. на длъжност началник на сектор, с която ревизионното производство е

спряно, считано от 12.06.2020 г. за срок до 12.09.2020 г. /л. 29/. Заповедта са спиране на ревизионното производство е връчена на жалбоподателката електронно.

Междувременно с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК /л. 108/ е наложена възбрана върху недвижим имот на жалбоподателката, подробно индивидуализиран в цитираното постановление. Със Заповед № Р-22220619005908-143-001/17.09.2020 г., издадена от А. Г. М. на длъжност началник на сектор, е възобновено производството по извършване на ревизия, считано от 17.09.2020 г.

Ревизията приключва с РА № Р-22220619005908-091-001/23.09.2020 г. /л. 49 и сл./, издаден от А. Г. М. на длъжност началник на сектор – орган, възложил ревизията, и А. Б. Г. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. С РА на жалбоподателката са установени допълнителни задължения за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица на еднолични търговци за данъчни периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г. в размер на 11 979,01 лева и лихви в размер на 5 194,39 лева, както и задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за данъчен период от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. в общ размер на 7 047,46 лева и лихви в размер на 3 863,87 лева

РА е връчен на жалбоподателката на 23.09.2020 г. по електронен път /л. 54/.

С жалба с вх. № 94-Н-328/30.09.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. и с вх. № 23-22-1494/02.10.2020 г. по регистъра на дирекция ОДОП С. /л. 78 и сл./ РА е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП. С Решение № 1848/07.12.2020 г. административният орган е потвърдил РА в частта, с която на жалбоподателката се установяват годишен и авансов данък за ЕТ за периодите 2014 г., 2015 г. и 2016 г. и данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода 2014 г., ведно със съответните лихви. Решението е връчено на жалбоподателката на 09.12.2020 г. по електронен път.

Недоволна от така постановеното решение, жалбоподателката е обжалвала РА по съдебен ред в потвърдената от административния орган част с жалба, подадена чрез същия на 21.12.2020 г.

При така установената фактическа обстановка съдът, осъществявайки пълна служебна проверка на валидността и законосъобразността на оспорвания РА съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК вр. § 2 от ДОПК, намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт /АА/, с който се установяват задължения, и имаща правен интерес от обжалването, до компетентния съд и след изчерпване на процедурата по административното оспорване на РА, поради което същата е допустима.

Разгледа по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обосноваост на РА включва преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт № Р-22220619005908-091-001/23.09.2020 г. /л. 49 и сл./, издаден от издаден от А. Г. М. на длъжност началник на сектор – орган, възложил ревизията, и А. Б. Г. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с

Решение № 1848/07.12.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с която на жалбоподателката са установени допълнителни задължения за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица на еднолични търговци за данъчни периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г. в размер на 11 979,01 лева и лихви в размер на 5 194,39 лева, както и задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за данъчен период от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. в общ размер на 7 047,46 лева и лихви в размер на 3 863,87 лева

Ревизионния доклад на основание чл. 117, ал. 4 ДОПК е връчен на ревизираното лице по електронен път, съгласно Разписка за извършвано връчване по електронен път. В законоустановения срок, материално компетентните органи по чл.119, ал.2 ДОПК-Г.Д.П. на длъжност началник-сектор – възложил ревизията и Е.Р.К.на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, са издали оспорения в настоящото съдебно производство ревизионен акт и същия формално отговаря изцяло на изискванията на 120, ал.1 ДОПК, определящ задължителните елементи от съдържанието му,

При извършване на задължителната проверка по чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена със ЗВР, издадена от компетентен орган, оправомощен със Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на изпълнителния директор на ТД на НАП С., и е приключила с РА, издаден от възложителя и от ръководителя на ревизията по ЗВР съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. РА установява данъчни задължения за периоди, за които е възложена ревизията.

Спазена е и изискуемата от закона писмена форма, като РА е подписан с електронни подписи от неговите издатели. Същото се отнася и за ЗВР, ЗИЗВР, Заповедта за спиране на ревизионно производство, Заповедта за възобновяване на ревизионно производство и ревизионния доклад. Електронните подписи са валидни.

Поради изложеното РА не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

РА съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 120 от ДОПК, като съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК ревизионният доклад е приложен като неразделна част.

Настоящият съдебен състав обаче счита, че обжалваният РА е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения, довели до неправилно установяване на задължения по ЗДДФЛ в тежест на ревизираното лице. Съображенията за това са следните:

В хода на ревизионното производство органите по приходи са приели, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – наличие на данни за укрити приходи или доходи.

В изпълнение на задължението по чл. 124, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Уведомление № Р-22220619005908-113-001/21.01.2020 г., че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и годишен и авансов данък по ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

Съгласно чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато са налице данни за укрити приходи или доходи.

В настоящият случай не се констатира да са осъществени дадените предпоставки, поради което не може да се ползва презумпцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, а именно че в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по

реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, защото наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК не е подкрепено със събраните доказателства.

Според съда от събраните в хода на ревизионното производство и в хода на настоящото съдебно производство доказателства не се установява наличието на посочените по-горе предпоставки.

С разпореждане от 06.04.2021 г. за насрочване на делото са дадени указания на ответника, че носи доказателствената да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, и изпълнението на законовите изисквания за издаването му, като възможности за това са предоставяни и в хода на съдебното производство.

Въпреки това, доказателства в горния смисъл не бяха ангажирани, като административният орган се позовава единствено и само на представените на оптичен носител в табличен вид данни. Последните сами по себе си не представляват електронен документ и не установяват верността на отразената в тях информация, независимо дали са подписани с електронен подпис. Такъв електронен документ не са и направените снимки и такова качество не им придава обстоятелството, че файлът, на който са съхранени, е подписан с електронен подпис.

В тази връзка и в изпълнение на вмененото му на основание чл. 192 ГПК задължение [фирма] посочва, че не разполага с оригинали на изисканите документи.

Различен извод не може да се направи на база информацията, представена от ответната страна на електронен носител, тъй като не се касае за електронен документ, а за писмени доказателства, които съгласно нормата на чл. 183 от ГПК могат да бъдат представени в оригинал или в заверен от страната препис, в какъвто смисъл са и исканията на насрещната страна.

На свой ред непредставянето на оригиналните писмени документи възпрепятства оспорващия да проведе доказването си чрез оспорване на истинността на документите, на които се позовава органът, и да защити правата си в пълен обем.

Независимо, че са представени само като снимка, находящите се на диск РКО и парични преводи не установяват съществените елементи на твърдените доставки като предмет, стойност и условия и само въз основа на тях не може да се приеме, че се касае за плащания по направени доставки, което да формира облагаем доход от стопанска дейност като едноличен търговец по смисъла на чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ. Освен това, следва да се отбележи, че в по-голямата си част въпросните снимки са неясни и нечетливи, а някои от тях не визуализират в цялост снимания документ, затова и неясно остава за съда как органите по приходите са се запознали с тяхното съдържание.

Доколкото са необходими годни и относими доказателства за получаване на стоката, а в настоящия случай липсват безспорни документи, отразяващи това обстоятелство, тъй като по делото не са представени оригиналите на товарителници, РКО и парични преводи, то не могат да бъдат споделени изводите на органите по приходите за укрити доходи от жалбоподателката, след като тези изводи се базират основно на извършения анализ на данните, предоставени в електронен табличен вид от [фирма].

Поради това с наличните по делото доказателства не се потвърждават изводите на органите по приходите за извършени от жалбоподателката продажби на стоки, съответно реализирани доходи, след като се основават само на едностранно изготвени справки и документи от куриерското дружество, които не са годни да установят

предаване на стоки и основанийето на извършените плащания

На тази база съдът приема, че твърдяното да са налице данни за укрити приходи или доходи не е доказано за целите на данъчното облагане.

Ето защо в случая не следва да се прилага правилото на чл. 124, ал. 2 от ДОПК за истинност на фактическите констатации в ревизионния акт и доказателствената тежест относно всички релевантни факти за установяване на претендираните публични задължения се носи от приходната администрация, но такова пълно главно доказване не бе проведено от ответника в настоящото производство.

С оглед на всичко посочено дотук съдът счита, че неправилно с ревизията са определени задълженията по ЗДДФЛ за всички посочени в ревизионния акт данъчни периоди, поради което ревизионният акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

При този изход на делото съдът намира за основателно и своевременно направено искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноси, поради което и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 810,00 лева, от които 10,00 лева за държавна такса и 800,00 лева за договорено и реално заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. П. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], кв. Х. Д., [улица] Ревизионен акт № 22220619005908-091-001/23.09.2020 г., издаден от А. Г. М. на длъжност началник на сектор – орган, възложил ревизията, и А. Б. Г. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 1848/07.12.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с която на жалбоподателката са установени допълнителни задължения за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица на еднолични търговци за данъчни периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г. в размер на 11 979,01 лева и лихви в размер на 5 194,39 лева, както и задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за данъчен период от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. в общ размер на 7 047,46 лева и лихви в размер на 3 863,87 лева

ОСЪЖДА ЦУ на НАП – С. – град да заплати на Н. П. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], кв. Х. Д., [улица] сумата от 810,00 лева, представляваща съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: